

bylo. Dodati jest jen jednak, že odvolací soud právem usuzuje na neobvyklé trnutí vozu z následků i ve voze, i na plošině se dostavivších, a jest i odůvodněn názor, že příčinou toho byla přílišná rychlost, byť se číselně nedala zjistiti, a zcela v rozporu s posudkem znalce tvrdí dovolatelka, že znalec odhadl rychlost na 15 km, jelikož znalec jen označil takovou rychlost za přiměřenou. Jest nesprávným i názor dovolatelky, že smýkání vozu následkem rychlosti není neobvyklé a neočekávané a že není úchylkou od pravidla, poněvadž se prý večer jezdí vždy rychleji; neboť podle bodu 9 a 12 služebního předpisu platného pro žalovanou dráhu, není zpoždění doháněti zvýšenou rychlostí, nýbrž zkrácováním doby zdržení se na zastávkách, a zatáčky musejí býti projížďeny obzvláště opatrně a mírnou rychlostí. Odchyluje-li se dráha od těchto předpisů, odchyluje se od pravidelného způsobu dopravy, byť i večer pravidelně jezdívala rychleji, neboť i pravidelné porušování služebních předpisů zbudovaných na zkušenostech o požadavcích průměrné a odborné opatrnosti podle §§ 1297 a 1299 obč. zák., jichž zachování jest zaměstnancům drah zvlášť uloženo v § 55 provozovacího řádu železničního čís. 1 z r. 1852 ř. z., jest odchylkou od normy, která předpokládá takový způsob dopravy, který neohrožuje bezpečnost cestujících. Názor ten nelze vyvrátiti ani poukazem k tomu, že žalobce věděl o rychlejší jízdě večer a že měl proto zůstatí ve voze, neboť to jest jen okolností, která by mohla býti závažnou v otázce, zda si žalobce úraz sám neb z části zavinil. Nelze však z toho souditi na zavinění nebo spoluzavinění žalobce na příhodě v dopravě. Neboť, je-li plošina určena pro cestující i za jízdy, což patrně již z držátek na stropu plošiny, a žalobce vstoupil z vozu na plošinu proto, že se chystal vystoupiti v příští zastávce, na níž zastávka byla předvídatelně krátká, a držel se držadla, neprovinil se proti zásadám průměrné opatrnosti § 1297 obč. zák. A tvrdí-li dovolatelka, že se nedržel řádně, jest to nijak nedokázaná domněnka.

Čís. 12467.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Zakladatelé společenstva nepotřebují zvlášť prohlásiti, že přistupují za členy, a není ani třeba nějakého přijetí, Zaplacení členského podílu není podmínkou nabytí členství podle společenstevního zákona.

Pokud jest staré představenstvo zapsáno do společenstevního rejstříku, jest navenek legitimováno k zastupování společenstva, třebas již bylo nové představenstvo zvoleno, a to bez ohledu k tomu, zda jde o nabytí práv či o převzetí závazků.

(Rozh. ze dne 24. března 1933, Rv I 344/33.)

Žalovaný byl ředitelem žalujícího družstva. Představenstvo žalujícího družstva sestávalo do 10. února 1932 ze tří členů: S-a, Sch-a a M-a. Ve valné hromadě ze dne 10. února 1932 nastoupili na místo nich do představenstva: Ch., F. a M. Dopisem ze dne 12. února 1932, podepsaným Sch-em a M-em byl žalovaný ze služeb žalujícího družstva

vypovězen. Nové představenstvo bylo zapsáno do společenstevního rejstříku dne 30. března 1932. Proti žalobě, domáhající se na žalovaném vyklizení služebního bytu, namítl žalovaný: 1. že výpovědní dopis ze dne 12. února 1932 jest bez právního účinku, protože byl podepsán členy představenstva žalující strany Sch-em a M-em, z nichž Sch. v té době již vůbec nebyl členem představenstva, a že podepsali členové představenstva v té době v obchodním rejstříku ještě zapsaní, kdežto výpověď byla usnesena představenstvem již nově zvoleným, nikoliv však ještě do obchodního rejstříku zapsaným a sestávajícím z osob Ch-a, F-a a M-a, 2. že i starší i noví členové představenstva Sch., M., Ch. a F. nebyli vůbec podle stanov členy žalujícího společenstva a nemohli se proto státi členy představenstva, ač byli zapsáni v obchodním rejstříku. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d vyvrátil námitky žalovaného t a k t o: ad 1. Z ustanovení § 16 odstavec druhý a třetí zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. zák. plyne, že podepsání výpovědi ze dne 12. února 1932 představenstvem v obchodním rejstříku ještě zapsaným, dvěma jeho členy bylo oprávněné. V této době nové představenstvo nemohlo býti ještě zapsáno. § 16 třetí odstavec cit. zák. ustanovuje v souvislosti s § 6 cit. zák. výjimečný případ potud, pokud i nové představenstvo v obchodním rejstříku ještě nezapsané může podepsati s účinkem proti třetím osobám, při čemž však jest věcí společenstva, by dokázalo, že tyto třetí osoby musely míti vědomost o změně představenstva, t. j. o odchylce zápisu v obchodním rejstříku. Podepsání výpovědního dopisu členy starého představenstva stalo se se souhlasem nově zvoleného představenstva, které se na výpovědi usneslo. Členy představenstva zapsané v rejstříku jest považovati tak dlouho za oprávněné k podpisu, pokud nebyli vymazáni z obchodního rejstříku (viz rozh. nejvyššího soudu ze dne 20. dubna 1920 R I 238/20 sb. nejv. soudu čís. 498). Kdyby názor odvolatele byl správný, nemohlo by mimo případ, že třetímu prokázaně volba nového představenstva byla známa, společenstvo v době mezi volbou nového představenstva a jeho zápisem do obchodního rejstříku vůbec předsevzítí žádné právní jednání s účinkem proti třetím osobám. Odvolací soud sdílí proto právní názor prvního soudce, že výpověď mohla býti podepsána s právním účinkem členy představenstva v obchodním rejstříku ještě zapsaného. Ad 2. Podle názoru odvolacího soudu není ani žalovaný, který jako vypovězený zaměstnanec proti žalující straně má roli třetí osoby, oprávněn, by vznesl námitky, jimiž popírá členství členů představenstva ve společenstvu. Zápis členů představenstva, t. j. osob k zastupování společenstva oprávněných do obchodního rejstříku, musí míti tak dlouho právní účinek pro a proti společenstvu, pokud tento zápis není vymazán. Co žalovaný zamýšlí se svými námitkami, není vlastně nic jiného, než že popírá oprávnění zapsaných členů představenstva k zastoupení společenstva. Nejde proto, jak se žalovaný pokouší prokázati, o protidůkaz správnosti zápisu v obchodním rejstříku ve smyslu rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 7165 sb. n. s. Předpoklady pro zápis členů představenstva přezkoumal rejstříkový soud

a povolil-li takový zápis, může být sice napaden, nikoliv však třetími osobami, které nemají vliv na vnější obchodní vedení společenstva, na jmenování členů a členů představenstva. Naopak jest míti za to, že se společenstvo zavazuje jednáními zplnomocněnců zapsaných v rejstříku, i kdyby v rozporu se stanovami, jak žalovaný tvrdí, nebyli členy společenstva. Z toho vyplývá, že takový odpor nikdy by nemohl účinkovati pro minulost, nýbrž jen pro budoucnost. Jinak bylo by lze zákonná ustanovení o oprávnění zastupovati společenstva a o účincích jeho právních obchodů navenek úplně zbaviti účinnosti a vyloučiti právní jistotu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Vadnost řízení spatřuje dovolatel v tom, že nebyly provedeny důkazy o tom, že Sch. a M. vůbec nebyli členy žalujícího společenstva, poněvadž nežádali o vstup do společenstva, představenstvo vstup neschválilo a nezaplatili členský podíl 1.000 Kč. O Sch-ovi dovolatel nenabízel tento důkaz v první stolici a, pokud se týče M-a, vyplývá ze stanov žalujícího společenstva, že byl zakládajícím členem společenstva, a mají to soudy nižších stolic také za zjištěno. Zakladatelé společenstva nepotřebují však zvláště prohlašovati, že přistoupí za členy, a nebylo ani potřebí nějakého přijetí (sr. rozh. A. Cl. 3121, 2225 a 9622 sb. n. s.). Zaplacení členského podílu není podmínkou nabytí členství ani podle zákona společenstevního ani podle stanov žalujícího společenstva (sr. rozh. 2335 sb. n. s.). Nebylo proto potřebí prováděti nabízené důkazy a dovolací důvod čís. 2 § 503 c. ř. s. není opodstatněn.

Pokud se týče právního posouzení věci, jde o řešení otázky, zda jest pro dovolatele závazná výpověď ze dne 12. února 1932 podepsaná členy starého představenstva, anebo výpověď byla usnesena představenstvem novým, zvoleným dne 10. února 1932. Lze přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že, pokud staré představenstvo jest zapsáno do společenstevního rejstříku, jest navenek legitimováno k zastupování společenstva (sr. rozh. sb. n. s. čís. 498). Z ustanovení § 16 společenstevního zákona jest souditi, že to musí platiti i pro případ, že nové představenstvo již bylo zvoleno. I v tomto případě zůstává představenstvo zapsané ve společenstevním rejstříku navenek legitimováno k zastupování společenstva, bez ohledu na to, zda jde o nabytí práv nebo převzetí závazků, neboť zákon v tomto směru nerozeznává. Nutno míti za to, že jen společenstvo jest oprávněno po případě namítati, že třetí osobě byla známa změna členů představenstva, neboť musí mu vždy zůstati vyhrazeno právo, schvalovati jednání představenstva zapsaného v rejstříku. To musí platiti tím více ve sporném případě, ano bylo zjištěno, že podpis výpovědního dopisu starými členy představenstva se stal za souhlasu nově zvoleného představenstva, které se na výpovědi usneslo, kteréžto zjištění dovolatel nenapadá. Je-li tomu tak, bylo by považovati osoby podepsavší výpověď za zmocněnce nově zvoleného

představenstva, neboť podle § 26 společenstevního zákona může být pravomoc představenstva přenesena na třetí osoby jako zmocněnce, a mohli tedy Sch. a M. s právním účinkem podepsati výpověď, i kdyby skutečně nebyli bývali ani členy žalujícího společenstva. Nesejde na tom, že podle § 9 stanov bylo potřebí k takovému zmocnění souhlasu dozorčí rady, neboť toto omezení představenstva neplatí navenek podle § 19 společenstevního zákona.

Čís. 12468.

Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928).

Označení »krycí směnka« nepatří k podstatným náležitostem směnky. Škrtnutí tohoto označení nelze pokládati za zfalšování směnky, i kdyby se bylo stalo proti úmluvě stran.

(Rozh. ze dne 24. března 1933, Rv I 472/33.)

Směnečný platební příkaz byl ponechán v platnosti s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Neodůvodněnou jest výtka nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), pokud je dovolání spatřuje v tom, že nižší soudy neshledaly zfalšování směnky v tom, že označení »krycí směnka« bylo žalobkyní přeškrtnuto; neboť označení to nemá vůbec důsledků civilně-právních, vždyť označení to nevylučuje pojmově její použití k vymáhání zajištěné pohledávky, poněvadž právě v možnosti tohoto použití dochází výrazu ono krytí pohledávky směnkou. Bez možnosti jejího použití k vydobytí pohledávky byla by krycí směnka bezcenným papírem, což by jistě odporovalo vůli stran. Nepatří tedy označení »krycí směnka« k podstatným náležitostem směnky, takže škrtnutí tohoto označení nelze po rozumu § 6 sm. zák. posuzovati za zfalšování směnky, i kdyby se bylo stalo proti úmluvě stran.

Čís. 12469.

Vyrovnačí řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Ustanovení § 190 (2) konk. řádu (§ 70 vyr. řádu) předpokládá, že jde o rozhodnutí, kde kromě veřejných oznámení jest zákonem předepsáno i zvláštní doručení jednotlivým účastníkům. Takovým rozhodnutím jest usnesení vyrovnacího soudu, jímž bylo vyrovnací řízení zastaveno (§ 57 (2) vyr. řádu), není jím však rozhodnutí rekursního soudu, jímž bylo toto usnesení zrušeno a vyrovnacímu soudu uloženo, by, po-